

Norsk Industriarbeidermuseum

Uttak 19.11.2019

Nyheter

Gullklokken og arbeidets verdi
Gullklokken og arbeidets verdi

 Dagsavisen
 Dagsavisen

18.11.2019 21:15
19.11.2019

2
8

Dagsavisen

Gullklokken og arbeidets verdi

🌐 Dagsavisen. 2 like treff. 18.11.2019 21:15

Farfaren fikk gullklokke da han hadde vært 25 år i samme jobb. Mens kunstner Charlotte Thiis-Evensen sjonglerer to jobber. Det - og kunsten - gir perspektiver på dagens arbeidsliv.

Kunst

Charlotte Thiis-Evensen: «Forstørrelser»

Telemarksgalleriet, Notodden 16/11 - 2/2 2020

Jobben er viktig. I vår del av verden er arbeidsidentiteten en så formende del av personligheten at det å være arbeidsledig, eller arbeidssøkende som er mer vanlig å si i dag, oppleves som et stigma. Det å stå utenfor arbeidslivet gjør noe med deg. Hvordan det oppleves, kan kunst gi en annerledes innfallsvinkel til.

I dag ser ingen for seg at de skal bli i én jobb hele livet. Slik var det ikke før. Gullklokken som bedriftslege Eyvind Thiis-Evensen fikk etter 25 år i samme jobb ved Norsk Hydro på Herøya, ble en øyeåpner for barnebarnet Charlotte Thiis-Evensen. Hun har arvet klokken, og da hun ble invitert av Telemarksgalleriet til å dykke ned i bestefarens arkiv, som finnes i samlingen til Norsk Industriarbeidermuseum (NIA), startet det en reise som har resultert i en bra, stillferdig og viktig utstilling.

Charlotte Thiis-Evensen kan mer enn å lage TV-programmer om arkitektur. Denne høsten ruller «Arkitektens hjem» på NRK, men programlederen er minst like interessant som samtidskunstner. Film er hennes foretrukne medium, men hun viser også foto og installasjoner. Som filmskaper gir hun dem det handler om en stemme. Dermed gir hun dem også en verdighet som de er berøvet for i hverdagen. Effekten av dette ser vi tydeligst i de to filmene «Solo» (2018) og «Linje 8» (2016).

Gullklokken og arbeidets verdi
Farfaren fikk gullklokke da han hadde vært 25 år i samme jobb. Mens kunstner Charlotte Thiis-Evensen sjonglerer to jobber. Det - og kunsten - gir perspektiver på dagens arbeidsliv.

Kunst
Charlotte Thiis-Evensen: «Forstørrelser»
Telemarksgalleriet, Notodden 16/11 - 2/2 2020

Jobben er viktig. I vår del av verden er arbeidsidentiteten en så formende del av personligheten at det å være arbeidsledig, eller arbeidssøkende som er mer vanlig å si i dag, oppleves som et stigma. Det å stå utenfor arbeidslivet gjør noe med deg. Hvordan det oppleves, kan kunst gi en annerledes innfallsvinkel til.

I dag ser ingen for seg at de skal bli i én jobb hele livet. Slik var det ikke før. Gullklokken som bedriftslege Eyvind Thiis-Evensen fikk etter 25 år i samme jobb ved Norsk Hydro på Herøya, ble en øyeåpner for barnebarnet Charlotte Thiis-Evensen. Hun har arvet klokken, og da hun ble invitert av Telemarksgalleriet til å dykke ned i bestefarens arkiv, som finnes i samlingen til Norsk Industriarbeidermuseum (NIA), startet det en reise som har resultert i en bra, stillferdig og viktig utstilling.

Anbefalte saker

Det som har knust moten

Politiet frigir navnet på mannen som druknet i Værnessen

«Solo» handler om en kroatisk innvandrer som driver en liten frisørsalong i Oslo. Når han ikke har kunder, sitter han på bakrommet i salongen og spiller fiolin. For ham er musikken livet, og hans store drøm er å spille i et orkester. Med sin lavmælte fortellerform viser Thiis-Evensen samspeilet mellom yrkesidentiteten og det hele mennesket. Og det er godt å se hans lykkelige ansikt når drømmen går i oppfyllelse.

NRK-journalist og kunstner Charlotte Thiis-Evensen med rumenske Niculina Nitica i filmen «Linje 8». Foto: Telemarksgalleriet

«Linje 8» presenterer oss for en av de mest stigmatiserte gruppene i det norske samfunnet. Rumenske Niculina Nitica sitter på gaten i Oslo og strikker sokker som hun selger til forbipasserende. For en slikk og ingenting. I filmen forteller den nå 60 år gamle kvinnen at hun tjener 100 til 300 kroner dagen.

Charlotte Thiis-Evensen, som anslår at hun tjener 1000 kroner dagen, inviterte henne til å intervju seg selv, og så stiller filmskaperen de samme spørsmålene tilbake.

Det åpner for en sårbarhet som slipper oss tett innpå de to menneskene som snakker sammen. For det blir like avslørende for kunstneren som tiggeren. - Eller er det Niculina er? Er hun egentlig en initiativrik entreprenør? Og kunstneren Charlotte, er hun egentlig en tigger som stadig må skrive søknader for å få finansielle midler til å lage kunsten sin? Eller er kunstneren en entreprenør fordi hun bruker store deler av inntektene på å sysselsette andre, som fotograf og klipper? Og som hun har gjort med Niculina.

og Twitter!

For den viktigste delen av «Linje 8» er en installasjon som viser resultatet av det arbeidet Charlotte lønnet Niculina for å gjøre: Utover gulvet i Telemarksgalleriet ligger to hundre par sokker som Niculina har strikket. Hun bidrar til å holde det norske folk varme på føttene. Det er det grunn til å være stolt av.

Slik kan kunsten åpne for nye perspektiver. Thiis-Evensen gjør det samme med gullklokken. Den har hun brukt som utgangspunkt for samtaler med arbeidsledige ungdommer på Notodden. De er fotografert med gullklokken i positurer kunstneren hermer fra Rolex-annonser. Korte sitater fra samtaler er trykket på baksiden av postkort med bildene.

Arbeidsløs ungdom på Notodden med gullklokken i posituren fra Rolex-reklame. Foto: Telemarksgalleriet

Tekstene vises ikke sammen med bildene. Det er et valg som reduserer utstillingens verdi. Det samme kan sies om utstillingens hovedverk, visningen av ulike gjenstander kunstneren fant i arkivet etter bestefaren: For eksempel øreklokker, et stempel eller et pusteapparat. Gjenstandene er plassert i montre på pidestaller, på samme måte som gullklokken i seksjonen med fotografiene av ungdommene. Problemet er at de blir stående uten forklaring i utstillingen. De settes ikke inn i en sammenheng annet

enn gjennom en kort veggtekst og et teksthefte som følger de nevnte postkortene. De kan man få kjøpt i resepsjonen. Prisen kommer på toppen av billettprisen til galleriet. Og det er ikke sikkert at du får med deg at de er tilgjengelig.

Like fullt er dette en fin utstilling. Organiseringen av det storslåtte rommet og sammensetningen av utstillingens elementer gir en god opplevelse. Inkludert de to tidligere nevnte filmene setter helheten i gang tanker og innbyr til refleksjoner som kan ende i handling. Det er det ikke ofte man kan si om en kunstutstilling.

Image-text:

Gullklokken kunstnerens bestefar fikk etter 25 år i Norsk Hydro er utgangspunkt for en serie bilder av og samtaler med arbeidsledig ungdom. FOTO: TELEMARSGALLERIET

Gullklokka som farfaren til Charlotte Thiis-Evensen fikk etter 25 år på Hydro inngår nå i hennes utstilling "Forstørrelser"

NRK-journalist og kunstner Charlotte Thiis-Evensen med rumenske Niculina Nitica i filmen «Linje 8».

Sokkene på gulvet i utstillingen «Forstørrelser» er strikket av en rumensk kvinne du kan treffe på gaten på Majorstuen i Oslo. FOTO: CARSTEN ANIKSDAL/TELEMARSGALLERIET

Arbeidsløs ungdom på Notodden med gullklokken i posituren fra Rolex-reklame

© Dagsavisen

Alle artikler er beskyttet av lov om opphavsrett til åndsverk. Artikler må ikke viderefremmes utenfor egen organisasjon uten godkjenning fra Retriever eller den enkelte utgiver.

Se webartikkelen på <http://ret.nu/3VQj14NO>

Oversikt over like treff

Gullklokken og arbeidets verdi

Dagsavisen - 19.11.2019 03:00

Gullklokken og arbeidets verdi

Dagsavisen - 19.11.2019 03:00

Dagsavisen

Gullklokken og arbeidets verdi

📄 Dagsavisen. 2 like treff. 19.11.2019. Side: 22-23

LARS ELTON Kunstkritiker

© Dagsavisen

Alle artikler er beskyttet av lov om opphavsrett til åndsverk. Artikler må ikke videreformidles utenfor egen organisasjon uten godkjenning fra Retriever eller den enkelte utgiver.

Les hele nyheten på <http://ret.nu/8eoIqCD>

Oversikt over like treff

Gullklokken og arbeidets verdi

Dagsavisen - 18.11.2019

Gullklokken og arbeidets verdi

Dagsavisen - 19.11.2019

22 TIRSDAG 19. NOVEMBER 2019

KULTUR

Gullklokken og arbe

Farfaren fikk gullklokke da han hadde vært 25 år i samme jobb. Mens kunstner Charlotte Thiis-Evensen sjonglerer to jobber. Det – og kunsten – gir perspektiver på dagens arbeidsliv.

KUNST

Charlotte Thiis-Evensen:
«Forstørrelser»
Telemarksgalleriet, Notodden 16/11
– 2/2 2020

Jobben er viktig. I vår del av verden er arbeidsidentiteten en så formende del av personligheten at det å være arbeidsledig, eller arbeidssøkende som er mer vanlig å si i dag, opplevs som et stigma. Det å stå utenfor arbeidslivet gjør noe med deg. Hvordan det oppleves,

kan kunst gi en annerledes innfallsvinkel til.

I dag ser ingen for seg at de skal bli i én jobb hele livet. Slik var det ikke før. Gullklokken som bedriftslege Eyvind Thiis-Evensen fikk etter 25 år i samme jobb ved Norsk Hydro på Herøya, ble en øyeåpner for barnebarnet Charlotte Thiis-Evensen. Hun har arvet klokken, og da hun ble invitert av Telemarksgalleriet til å dykke ned i bestefarens arkiv,

som finnes i samlingen til Norsk Industriarbeidermuseum (NIA), startet det en reise som har resultert i en bra, stillferdig og viktig utstilling.

Charlotte Thiis-Evensen kan mer enn å lage TV-programmer om arkitektur. Denne høsten ruller «Arkitektens hjem» på NRK, men programlederen er minst like interessant som samtidskunstner. Film er hennes foretrukne medium, men hun viser også foto og installasjoner. Som filmskaper gir hun dem det handler om en stemme. Dermed gir hun dem også en verdighet som de er berøvet for i hverdagen. Effekten av dette ser vi tydeligst i de to filmene «Solo» (2018) og «Linje 8» (2016).

En stillferdig og viktig utstilling.

«Solo» handler om en kroa-tisk innvandrersom driver en liten frisørsalong i Oslo. Når han ikke har kunder, sitter han på bakrommet i salongen og spiller fiolin. For ham er musikken livet, og hans store drøm er å spille i et orkester.

Med sin lavmælte fortellerform viser Thiis-Evensen samspillet mellom yrkesidentiteten og det hele mennesket. Og det er godt å se hans lykkelige ansikt når drømmen går i oppfyllelse.

«Linje 8» presenterer oss for en av de mest stigmatiserte gruppene i det norske samfunnet. Rumenske Niculina Nitica sitter på gaten i Oslo og strikker sokker som hun selger til forbi-passerende. For en slikk

og ingenting. I filmen forteller den nå 60 år gamle kvinnen at hun tjener 100 til 300 kroner dagen. Charlotte Thiis-Evensen, som anslår at hun tjener 1000 kroner dagen, inviterte henne til å intervju seg selv, og så stiller filmskaperen de samme spørsmålene tilbake.

Det åpner for en sårbarhet som slipper oss tett innpå de to menneskene som snakker sammen. For det blir like avslørende for kunstneren som tiggeren. – Eller er det Niculina er? Er hun egentlig en initiativrik entreprenør? Og kunstneren Charlotte, er hun egentlig en tigger som stadig må skrive søknader for å få finansielle midler til å lage kunsten sin? Eller er kunstneren en entreprenør fordi hun bruker store deler av inntektene på å sysselsette andre, som fotograf og

TIRSDAG 19. NOVEMBER 2019 23

KULTUR

Gullklokken kunstnerens bestefar fikk etter 25 år i Norsk Hydro er utgangspunkt for en serie bilder av og samtaler med arbeidsledig ungdom.
Foto: Telemarksgalleriet

NRK-journalist og kunstner Charlotte Thiis-Evensen med rumenske Niculina Nitica i filmen «Linje 8». Foto: Telemarksgalleriet

Sokkene på gulvet i utstillingen «Forstørrelser» er strikket av en rumensk kvinne du kan treffe på gaten på Majorstuen i Oslo. Foto: Carsten Aniksdal/Telemarksgalleriet

Vinner av Språkprisen 2019: Kristin Fridtun.
Foto: Lene Sørøy Neverdal.

Språkpris til Kristin Fridtun

Hun har tilført den offentlige debatten nye perspektiver på spørsmål om språk, kjønn og seksualitet, mener juryen.

Forfatter, filolog, foredragsholder og tidligere skihopper Kristin Fridtun får Språkprisen 2019. Hun har særs god formidlingsevne og stor språkglede, mener juryen.

Språkprisen deles ut årlig av Språkrådet. Den veksler mellom nynorsk og bokmål, og i år var det nynorsk som sto for tur.

Fridtun får prisen, som er på 100.000 kroner, for bøkene «Kjønn og ukjønn» (2015), «Homoflokar» (2018) og «Språket er ei bukse» (2019). 32-årige Fridtun kommer fra

Elverum og har en karriere som skihopper bak seg. Hun kan blant annet vise til to bronsemedaljer i NM.

Jurymedlem Merete Røsvik trekker fram at Kristin Fridtun har markert seg som en produktiv forfatter og samfunnsdebattant med særs god formidlingsevne og stor språkglede.

Hun har tilført den offentlige debatten nye perspektiver både på språk og i spørsmål om kjønn og seksualitet, og hun viser alltid vilje til å saumfare både egne og andres standpunkter. Slik gir hun et viktig bidrag til å holde den offentlige samtalen saklig og konstruktiv, til inspirasjon for oss alle, sier Røsvik.

Prisen deles ut av direktør Åse Wetås i Språkrådet på Litteraturhuset i Bergen onsdag 20. november. (NTB)

Stein Winge. Foto: Mimsy Møller

Utstilling viet faren

Teaterregissør Stein Winge åpner til helgen en utstilling viet kunstnerfaren Sigurd Winge og hans elev Jan Baker.

Det er Soli Brug galleri som tar tak i dobbeltjubileet.

For mens Jan Baker feirer sin 80-årsdag med å vise frem nye arbeider innen maleri, materialbilder og grafikk, får hans avdøde mentor et eget hus viet

sine verk. I 2020 er det også 50 år siden en stor utstilling i Nasjonalgalleriet viet Sigurd Winge (1905-1970).

Winge var kjent som en banebrytende og toneangivende grafiker og viktig monumentalkunstner, som også hadde stor innflytelse på foruten Baker også Guttorm Guttormsgaard og Per Kleiva, ifølge galleriets pressemelding. Utstillingen åpnes av Stein Winge lørdag 23. november. (NTB)

idets verdi

klipper? Og som hun har gjort med Niculina.

For den viktigste delen av «Linje 8» er en installasjon som viser resultatet av det arbeidet Charlotte lønnet Niculina for å gjøre: Utover gulvet i Telemarksgalleriet ligger to hundre par sokker som Niculina har strikket. Hun bidrar til å holde det norske folk varme på føttene. Det er det grunn til å være stolt av.

Slik kan kunsten åpne for nye perspektiver. Thiis-Evensen gjør det samme med gullklokken. Den har hun brukt som utgangspunkt for samtaler med arbeidsledige ungdommer på Notodden. De er fotografert med gullklokken i posisjoner kunstneren hermer fra Rolex-annonser. Korte sitater fra samtalen er trykket på bak-

siden av postkort med bildene.

Tekstene vises ikke sammen med bildene. Det er et valg som reduserer utstillingens verdi. Det samme kan sies om utstillingens hovedverk, visningen av ulike gjenstander kunstneren fant i arkivet etter bestefaren: For eksempel øreklokker, et stempel eller et pusteapparat. Gjenstandene er plassert i montre på pidestaller, på samme måte som gullklokken i seksjonen med fotografiene av ungdommene.

Problemet er at de blir stående uten forklaring i utstillingen. De settes ikke inn i en sammenheng annet enn gjennom en kort veggtekst og et teksthefte som følger de nevnte postkortene. De kan man få kjøpt i resepsjonen. Prisen kommer på toppen av billettprisen til gal-

leriet. Og det er ikke sikkert at du får med deg at de er tilgjengelig.

Like fullt er dette en fin utstilling. Organiseringen av det storslåtte rommet og sammenstillingen av utstillingens elementer gir en god opplevelse. Inkludert de to tidligere nevnte filmene setter helheten i gang tanker og innbyr til refleksjoner som kan ende i handling. Det er det ikke ofte man kan si om en kunstutstilling.

LARS ELTON
Kunstkritiker
KUNST
lars@elton.no